# TARYBOS REKOMENDACIJA

## 2017 m. liepos 11 d.

## dėl 2017 m. Suomijos nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl 2017 m. Suomijos stabilumo programos

(2017/C 261/25)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 121 straipsnio 2 dalį ir 148 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo ([1]), ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo ([2]), ypač į jo 6 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją,

atsižvelgdama į Europos Parlamento rezoliucijas,

atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos išvadas,

atsižvelgdama į Užimtumo komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Socialinės apsaugos komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonominės politikos komiteto nuomonę,

kadangi:

(1) 2016 m. lapkričio 16 d. Komisija priėmė metinę augimo apžvalgą, kuria pradedamas 2017 m. Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras. 2017 m. kovo 9–10 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino metinėje augimo apžvalgoje nustatytus prioritetus. 2016 m. lapkričio 16 d. Komisija, remdamasi Reglamentu (ES) Nr. 1176/2011, priėmė įspėjimo mechanizmo ataskaitą, kurioje Suomija nurodyta kaip viena iš valstybių narių, dėl kurių reikės parengti nuodugnią apžvalgą. Tą pačią dieną Komisija taip pat priėmė rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl euro zonos ekonominės politikos; tą rekomendaciją Europos Vadovų Taryba patvirtino 2017 m. kovo 9–10 d. 2017 m. kovo 21 d. Taryba priėmė rekomendaciją dėl euro zonos ekonominės politikos (toliau – euro zonai skirta rekomendacija) ([3]);

(2) kaip valstybė narė, kurios valiuta yra euro, atsižvelgdama į glaudžias ekonominės ir pinigų sąjungos šalių ekonomikos sąsajas, Suomija turėtų užtikrinti, kad euro zonai skirta rekomendacija būtų visiškai ir laiku įgyvendinta, kaip nurodyta toliau išdėstytose 1–2 rekomendacijose;

(3) 2017 m. vasario 22 d. paskelbta 2017 m. Suomijos ataskaita. Joje įvertinta Suomijos pažanga, padaryta įgyvendinant 2016 m. liepos 12 d. Tarybos priimtas šaliai skirtas rekomendacijas, veiksmai, kurių Suomija ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais priimtas šaliai skirtas rekomendacijas, ir Suomijos pažanga siekiant nacionalinių tikslų pagal strategiją „Europa 2020“; Į ją įtraukti ir nuodugnios apžvalgos pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 5 straipsnį rezultatai, kurie taip pat buvo paskelbti 2017 m. vasario 22 d. Remdamasi analize Komisija padarė išvadą, kad Suomijoje nėra susidarę perviršiniai makroekonominiai disbalansai;

([1]) OL L 209, 1997 8 2, p. 1.
([2]) OL L 306, 2011 11 23, p. 25.
([3]) OL C 92, 2017 3 24, p. 1.

(4) 2017 m. balandžio 28 d. Suomija pateikė 2017 m. nacionalinę reformų programą ir 2017 m. stabilumo programą. Siekiant atsižvelgti į jų tarpusavio sąsajas, abi programos vertintos vienu metu;

(5) į atitinkamas konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas atsižvelgta sudarant 2014–2020 m. Europos struktūrinių ir investicijų fondų (toliau – ESI fondai) programas. Kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 ([1]) 23 straipsnyje, Komisija, jei tai būtina siekiant remti atitinkamų Tarybos rekomendacijų įgyvendinimą, gali paprašyti valstybės narės peržiūrėti savo partnerystės sutartį ir susijusias programas bei pasiūlyti jų pakeitimų. Kaip naudotųsi šia nuostata, Komisija išsamiau nurodė Priemonių, kuriomis ESI fondų veiksmingumas siejamas su patikimu ekonomikos valdymu, taikymo gairėse;

(6) šiuo metu Suomijai taikoma Stabilumo ir augimo pakto prevencinė dalis ir skolos taisyklė. 2017 m. stabilumo programoje Vyriausybė planuoja nominaliojo balanso pablogėjimą nuo - 1,9 % BVP 2016 m. iki - 2,3 % BVP 2017 m., o toliau – tolygų jo gerėjimą iki - 0,2 % BVP 2020 m. Vidutinės trukmės biudžeto tikslą – 0,5 % BVP struktūrinį deficitą – numatoma pasiekti nuo 2019 m. Tačiau, remiantis perskaičiuotu ([2]) struktūriniu balansu, vidutinės trukmės biudžeto tikslas bus pasiektas tik nuo 2020 m. 2017 m. stabilumo programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus bendrosios skolos santykis su BVP aukščiausią tašką – 64,7 % – pasieks 2017 m., o po to mažės ir 2020 m. sieks 62,7 %. Makroekonominis scenarijus, kuriuo grindžiamos šios biudžeto projekcijos, yra palankus, ypač 2018 m. ir 2019 m. Scenarijus grindžiamas lūkesčiu, kad 2018–2019 m. užimtumas padidės po beveik 2 % per metus – tai gerokai daugiau nei vidutinis metinis augimas per pastaruosius 10 metų (+ 0,2 %);

(7) 2017 m. gegužės 22 d. Komisija parengė pranešimą pagal SESV 126 straipsnio 3 dalį, nes Suomijos valdžios sektoriaus bendroji skola viršijo 60 % BVP pamatinę vertę. Pranešime padaryta išvada, kad įvertinus visus atitinkamus veiksnius laikytina, jog skolos kriterijaus laikomasi;

(8) 2017 m. stabilumo programoje nurodyta, kad labai didelio atvykstančių pabėgėlių srauto poveikis biudžetui yra didelis, ir pateikta šių papildomų biudžeto išlaidų apimties ir pobūdžio tinkamų įrodymų. Remiantis 2017 m. stabilumo programa, 2016 m. išlaidos siekė 0,34 % BVP. Komisijos nuomone, reikalavimus atitinkančios papildomos išlaidos 2016 m. sudarė 0,17 % BVP. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1466/97 5 straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio 3 dalies nuostatas šios papildomos išlaidos yra priimtinos, atsižvelgiant į tai, kad pabėgėlių srautas yra neįprastas atvejis, jų poveikis Suomijos viešiesiems finansams yra didelis, o tvarumas nebūtų pažeistas leidžiant laikinai nukrypti nuo koregavimo plano siekiant vidutinės trukmės biudžeto tikslo. Todėl 2016 m. reikiamas koregavimas siekiant vidutinio laikotarpio biudžeto tikslo buvo sumažintas, kad būtų atsižvelgta į tas išlaidas. Remiantis 2017 m. stabilumo programa, numatoma, kad išlaidos, susijusios su labai dideliu atvykstančių pabėgėlių srautu, sumažės 0,15 % BVP 2017 m. 2018 m. pavasarį Komisija, remdamasi Suomijos valdžios institucijų pateiktais stebėjimų duomenimis atliks galutinį 2017 m. vertinimą, be kita ko, reikalavimus atitinkančių sumų vertinimą;

(9) 2017 m. biudžeto plano projekte Suomija paprašė leisti pasinaudoti prevencinėje dalyje numatytu lankstumu pagal Bendrai sutartą poziciją dėl lankstumo taikant Stabilumo ir augimo paktą, kurią 2016 m. vasario mėn. patvirtino Ecofin taryba, atsižvelgdama į svarbių struktūrinių reformų, turinčių teigiamą poveikį ilgalaikiam viešųjų finansų tvarumui, planuojamą įgyvendinimą (prašytas 0,5 % BVP lankstumas) ir nacionalines išlaidas projektams, kuriuos ESI fondų lėšomis bendrai finansuoja Sąjunga (prašytas 0,1 % BVP lankstumas);

(10) prašymas taikyti lankstumą vykdant struktūrines reformas yra susijęs su darbo rinkos reformomis, visų pirma konkurencingumo paktu ir pensijų reforma. Pagal paktą daugiau kaip 90 % darbuotojų 12 mėnesių įšaldomas darbo užmokestis ir visam laikui neatlygintinai 24 valandomis pailginamas metinis darbo laikas. Be to, darbuotojai nuolat mokės didesnę socialinio draudimo įmokų dalį. Siekdama kompensuoti darbo užmokesčio įšaldymą ir didesnę išlaidų naštą darbuotojams, Vyriausybė nuo 2017 m. visam laikui sumažino uždirbtų pajamų apmokestinimą. Vykdant pensijų reformą mažiausias teisės aktais nustatytas pensinis amžius iki 2027 m. bus padidintas nuo 63 iki

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

([2]) Pagal ciklą pakoreguotas balansas atėmus vienkartines ir laikinąsias priemones, Komisijos tarnybų perskaičiuotas taikant bendrai sutartą metodiką.

65 metų; vėliau pensinis amžiaus bus susietas su tikėtina gyvenimo trukme. Abi reformos įsigaliojo 2017 m. Dėl įgyvendinant konkurencingumo paktą padidėjusio sąnaudų konkurencingumo galėtų padidėti užimtumas, o realusis BVP galėtų padidėti maždaug 1,5–2 %, kaip nurodyta 2017 m. biudžeto plano projekte. Atsižvelgiant į priemonės pobūdį, esama netikrumo dėl užimtumo arba BVP įverčių, tačiau iš esmės jie yra tikėtini. Todėl šios reformos padarys teigiamą poveikį viešųjų finansų tvarumui. Be to, remiantis Komisijos 2017 m. pavasario prognoze atlikto išsamaus 2017 m. apskaičiuoto gamybos apimties atotrūkio vertinimo rezultatai rodo, kad Suomija 2017 m. atitinka minimalų kriterijų. Siekdama suteikti papildomą patikinimą dėl siekio išlaikyti 3 % BVP deficito pamatinę vertę, Vyriausybė viešai įsipareigojo prireikus 2017 m. imtis papildomų priemonių, kad būtų laikomasi fiskalinių taisyklių, įskaitant Sutartyje nustatytą 3 % BVP pamatinę vertę. Tuo remiantis šiuo metu Suomija gali būti vertinama kaip atitinkanti reikalavimus, kad 2017 m. galėtų pasinaudoti laikinu 0,5 % BVP nuokrypiu, su sąlyga, kad ji tinkamai įgyvendins sutartas reformas, kurių įgyvendinimas bus stebimas per Europos semestrą;

(11) kalbant apie prašymą leisti pasinaudoti lankstumu su tikslu pritraukti papildomų investicijų, 2017 m. stabilumo programoje pateikta informacija, atrodo, patvirtina, kad Suomijos laikinas nuokrypis nuo koregavimo plano siekiant vidutinės trukmės biudžeto tikslo 2017 m., yra veiksmingai naudojamas investicijoms didinti. Dėl šios priežasties, taip pat atsižvelgiant į pirmiau nurodytus aspektus, susijusius su minimaliu kriterijumi, ir į tai, kad išsamus apskaičiuoto gamybos atotrūkio vertinimas patvirtina, jog Suomijoje yra ekonomiškai sunkus laikotarpis, šiuo metu Suomija gali būti vertinama kaip atitinkanti reikalavimus, kad 2017 m. galėtų pasinaudoti laikinu 0,1 % BVP nuokrypiu, siekiant atsižvelgti į nacionalines investicines išlaidas bendrai su Sąjunga finansuojamiems projektams. Komisija atliks *ex post* vertinimą, kad patikrintų faktines nacionalinių išlaidų bendrai finansuojamiems investiciniams projektams ir susijusio nuokrypio sumas;

(12) 2016 m. liepos 12 d. Taryba rekomendavo Suomijai 2017 m. užtikrinti bent 0,6 % BVP metinį fiskalinį koregavimą siekiant vidutinės trukmės biudžeto tikslo. Komisijos 2017 m. pavasario prognozė rodo, kad yra galimybių 2017 m. taikyti papildomą laikiną 0,6 % BVP nuokrypį pagal struktūrinių reformų ir investicijų išlygas, kartu užtikrinant, kad toliau būtų laikomasi minimalaus kriterijaus (t. y. 1,1 % BVP struktūrinio deficito). Tuo pagrindu struktūriniam balansui 2017 m. būtų leidžiama pablogėti 0,5 % BVP. Remiantis Komisijos 2017 m. pavasario prognoze Suomija atitiktų prevencinės dalies reikalavimus. Jeigu būtų atsižvelgta į dabartinį atnaujintą labai didelio atvykstančių pabėgėlių srauto mažesnio poveikio 2017 m. biudžetui įvertį, bendro vertinimo išvada nepasikeistų. 2018 m. Suomija turėtų pasiekti savo vidutinės trukmės biudžeto tikslą, atsižvelgiant į nuokrypį, susijusį su neįprastais įvykiais (kuris leistas 2016 m.), taip pat nuokrypį, susijusį su struktūrinių reformų įgyvendinimu ir investicijomis (kuris leistas 2017 m.) ([1]). Remiantis Komisijos 2017 m. pavasario prognoze, tai dera su 1,6 % grynųjų pirminių valdžios sektoriaus išlaidų didžiausiu nominaliuoju augimu ([2]), atitinkančiu 0,1 % BVP metinį struktūrinį koregavimą. Jeigu politika nesikeis, 2018 m. Suomija atitiks prevencinės dalies reikalavimus. Jeigu būtų atsižvelgta į dabartinį atnaujintą labai didelio atvykstančių pabėgėlių srauto mažesnio poveikio 2017 m. biudžetui įvertį, bendro vertinimo išvada nepasikeistų. Kartu *prima facie* prognozuojama, kad 2017 m. ir 2018 m. Suomija skolos mažinimo kriterijaus nesilaikys. Apskritai Taryba mano, kad Suomija turi būti pasirengusi imtis papildomų priemonių laikymuisi užtikrinti;

(13) numatoma, kad dėl visuomenės senėjimo ir mažėjančios darbo jėgos, išlaidos pensijoms, sveikatos ir ilgalaikei priežiūrai padidės nuo 23 % BVP 2013 m. iki 27 % 2030 m. 2017 m. sausio mėn. įsigaliojo pensijų reforma, kuria mažiausias teisės aktais nustatytas pensinis amžius iki 2027 m. padidės nuo 63 iki 65 metų ir teisės aktais nustatytas pensinis amžius bus susietas su tikėtinos gyvenimo trukmės pokyčiais. Socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų, už kurių teikimą šiuo metu yra atsakingos savivaldybės, išlaidos sudaro 10 % BVP. Numatoma, kad jeigu sistema nebus pertvarkyta, tos išlaidos, vertinant nominaliai, per kelerius ateinančius metus didės po 4,4 % per metus ir taip pat didės kaip BVP dalis. Pagrindiniai reformos tikslai – mažinti viešųjų finansų tvarumo atotrūkį ilguoju laikotarpiu geriau kontroliuojant išlaidas. Tai bus pasiekta integruojant paslaugas, konsoliduojant paslaugų organizavimą ir jas

([1]) Suomijai leidžiama nukrypti nuo vidutinės trukmės biudžeto tikslo 2018 m., nes laikini nuokrypiai galioja trejų metų laikotarpį.

([2]) Grynąsias valdžios sektoriaus išlaidas sudaro bendrosios valdžios sektoriaus išlaidos, atėmus išlaidas palūkanoms, su Sąjungos programomis, kurios visiškai finansuojamos iš gautų Sąjungos lėšų, susijusias išlaidas ir išlaidas, atsirandančias dėl nediskrecinių su bedarbio pašalpomis susijusių pokyčių. Valstybės finansuojamas bendrojo pagrindinio kapitalo formavimas subalansuojamas per 4 metų laikotarpį. Įskaičiuojamos diskrecinės su pajamomis susijusios priemonės arba įstatymais nustatytas pajamų padidėjimas. Vienkartinės priemonės, susijusios tiek su pajamomis, tiek su išlaidomis, neįskaičiuojamos.

skaitmeninant. Pirmieji socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų reformų teisės aktų pasiūlymai parlamentui buvo pateikti 2017 m. kovo mėn. Šiais teisės aktais bus sukurta teisinė sistema dėl 18 naujų apskričių, kurios nuo 2019 m. iš savivaldybių perims atsakomybę už socialines ir sveikatos priežiūros paslaugas. Teisės aktų pasiūlymai dėl labiausiai kontroversiškų reformos dalių, visų pirma dėl pacientų laisvės pasirinkti paslaugų teikėją, buvo pateikti parlamentui 2017 m. gegužės pradžioje; šiuos teisės aktus reikės priimti, kad, kaip planuota, jie galėtų būti įgyvendinti nuo 2019 m.;

(14) darbo užmokestis pastaraisiais metais didėjo nuosaikiai. Sutartas darbo užmokestis 2014–2016 m. vidutiniškai augo po 0,7 % per metus. Dėl mažo darbo našumo didėjimo sąnaudų konkurencingumas didėjo tik palaipsniui. 2016 m. socialiniai partneriai pasirašė konkurencingumo paktą, kuriuo siekiama 2017 m. palaipsniui didinti Suomijos sąnaudų konkurencingumą. Pagal konkurencingumo paktą daugiau kaip 90 % darbuotojų 12 mėnesių įšaldomas darbo užmokestis ir visam laikui neatlygintinai 24 valandomis pailginamas metinis darbo laikas. Be to, darbuotojai nuolat mokės didesnę socialinio draudimo įmokų dalį. Tikimasi, kad šios priemonės per kelerius ateinančius metus prisidės prie eksporto ir užimtumo augimo. Būsimas 2017 m. antrąjį pusmetį įvyksiantis darbo užmokesčio derybų etapas bus itin svarbus užtikrinant šį numatomą teigiamą poveikį, nes konkurencingumo paktas iki galo nepanaikino sąnaudų konkurencingumo atotrūkio nuo panašaus ekonominio išsivystymo šalių;

(15) padėtis darbo rinkoje 2016 m. palaipsniui pradėjo gerėti, tačiau problemų išlieka. 2008–2015 m. užimtumas gamybos sektoriuje sumažėjo 21 %. Kituose sektoriuose, pvz., statybų, nekilnojamojo turto ir sveikatos priežiūros, yra darbo jėgos trūkumo požymių. Tai rodo, kad yra būtina vykdyti tikslinę aktyvią darbo rinkos politiką ir toliau investuoti į suaugusiųjų mokymąsi ir profesinį mokymą, siekiant sudaryti sąlygas profesiniam judumui. Laisvų darbo vietų ir užimtumo santykis 2016 m. buvo beveik toks pat aukštas kaip ir 2007 m., o nedarbo lygis buvo dviem procentiniais punktais aukštesnis. Tai gali reikšti, kad yra darbo jėgos paklausos ir pasiūlos neatitikimų, taip pat tam tikrų laisvų darbo vietų nepatrauklumą arba tai, kad paskatos pradėti dirbti yra ribotos. Reikia toliau dėti pastangas siekiant užtikrinti geresnius neaktyvių asmenų, ypač priklausančių 25–39 metų amžiaus grupei, ilgalaikių bedarbių ir migrantų dalyvavimo darbo rinkoje rezultatus. Siekiant užtikrinti geresnius migrantų kilmės asmenų socialinės padėties ir dalyvavimo darbo rinkoje rezultatus, taip pat reikės nuolat investuoti į jų švietimą;

(16) kalbant apie aktyvumo skatinimą, sudėtinga skirtingų rūšių išmokų sistema gali lemti didelį neveiklumo lygį ir paspęsti mažo darbo užmokesčio spąstus, taip pat biurokratines problemas pakartotinai skiriant išmokas. Labai svarbu užtikrinti, kad tų spąstų nebūtų. Siekiant didinti paskatas priimti darbo pasiūlymus buvo sugriežtintas reikalavimas bedarbiams priimti darbo pasiūlymą ir dalyvauti aktyvumo skatinimo schemose. Be to, sutrumpintas su uždarbiu siejamų bedarbio pašalpų mokėjimo terminas. Pradėtos taikyti teigiamos paskatos, pavyzdžiui, leidžiant naudoti bazinę nedarbo išmoką kaip judumo ir darbo užmokesčio subsidijas siekiant skatinti ieškančių darbo asmenų aktyvumą. Dar didesnes paskatas priimti darbo pasiūlymą galėtų papildyti esamų biurokratinių kliūčių įsidarbinti arba tapti verslininku panaikinimas;

(17) su sąnaudomis nesusijęs konkurencingumas slopina eksporto rezultatus ir gali riboti Suomijos patrauklumą užsienio investuotojams. Struktūriniai pokyčiai vyksta, tačiau pastaruoju metu sulėtėjo. Padaryta pažanga atveriant paslaugų sektorius, pavyzdžiui, mažmeninės prekybos ir transporto sektorius, konkurencijai ir buvo pateikta pasiūlymų siekiant padidinti konkurenciją kituose vidaus paslaugų sektoriuose. Nors tarptautiniuose palyginimuose pagal verslo aplinką ir patrauklumą investuoti Suomija užima vieną iš pirmaujančių pozicijų pasaulyje, esamos užsienio investicijos Suomijoje pagal ekonomikos dydį yra mažesnės už Sąjungos vidurkį;

(18) atsižvelgdama į 2017 m. Europos semestrą, Komisija atliko išsamią Suomijos ekonominės politikos analizę ir ją paskelbė 2017 m. šalies ataskaitoje. Be to, ji įvertino 2017 m. stabilumo programą, 2017 m. nacionalinę reformų programą, taip pat veiksmus, kurių Suomija ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais jai skirtas rekomendacijas. Komisija įvertino ne tik programų ir tolesnių priemonių svarbą tvariai fiskalinei ir socialinei bei ekonominei Suomijos politikai, bet ir tai, kaip jos atitinka Sąjungos taisykles ir gaires, nes Sąjungos lygio priemonėmis prisidedant prie būsimų nacionalinių sprendimų būtina stiprinti bendrą Sąjungos ekonomikos valdymą;

(19) atsižvelgdama į šį vertinimą, Taryba išnagrinėjo 2017 m. stabilumo programą, o jos nuomonė ([1]) pateikta visų pirma toliau išdėstytoje 1 rekomendacijoje,

REKOMENDUOJA Suomijai 2017–2018 m. imtis šių veiksmų:

1. Fiskalinę politiką vykdyti vadovaujantis Stabilumo ir augimo pakto prevencinės dalies reikalavimais, o tai reiškia, kad savo vidutinio laikotarpio biudžeto tikslą ji turi pasiekti 2018 m., atsižvelgiant į leidžiamas ribas, siejamas su neįprastais įvykiais, struktūrinių reformų įgyvendinimu ir investicijomis, dėl kurių leista taikyti laikiną nuokrypį. Užtikrinti, kad būtų laiku patvirtinta ir įgyvendinta administracinė reforma, siekiant padidinti socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų išlaidų efektyvumą.
2. Skatinti didesnį darbo užmokesčio derėjimą su našumo pokyčiais, visapusiškai atsižvelgiant į socialinių partnerių vaidmenį. Vykdyti tikslines aktyvios darbo rinkos politikos priemones siekiant spręsti užimtumo ir socialines problemas, teikti paskatas priimti darbo pasiūlymus ir skatinti verslumą.
3. Toliau tobulinti reguliavimo sistemą ir mažinti administracinę naštą siekiant didinti konkurenciją paslaugų sektoriuje ir skatinti investicijas.

Priimta Briuselyje 2017 m. liepos 11 d.

*Tarybos vardu*

*Pirmininkas*

T. TÕNISTE

([1]) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1466/97 5 straipsnio 2 dalį.